

สวนพฤกษศาสตร์ ระบาย

ขลุ่

ชื่อวิทยาศาสตร์

Pluchea indica (L.) Less.

ชื่อวงศ์

ASTERACEAE

ชื่ออื่น

ขี้ป่าน (แม่ฮ่องสอน), หนาดวัว หนาดงัว หนวดงัว หนวดจิ้ง (อุดรธานี), ขลุ่ (ภาคกลาง), เพี้ยพาน (ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ), ขลุ่ คลู (ภาคใต้), หลวนซี (จีนกลาง), หลวงไซ (แต้จิ๋ว)

ชื่อสามัญ

Indian marsh fleabane.

ลักษณะทั่วไป

ลำต้น เป็นไม้พุ่มสูง 1-2 เมตร ใบ เมื่อนำมาผึ่งให้แห้งจะมีกลิ่นหอมคล้ายกลิ่นน้ำผึ้ง ใช้ขยี้ตีม แทนซาใบ เป็นรูปไข่ปลายแหลม ขอบหยักโดยรอบมีขนขาว ๆ ปกคลุม ก้านสั้น ดอก เล็ก ๆ เป็นกระจุกรวมกันเป็นช่อสีขาวอมม่วง ออกตามง่ามใบ

นิเวศวิทยา

เป็นพรรณไม้ที่ชอบดินเค็มมีน้ำขังตามหนองน้ำ มักขึ้นตามที่ลุ่มชื้นแฉะ ตามริมห้วยหนอง หรือตามหาดทราย ด้านหลังป่าชายเลน

การกระจายพันธุ์

ในประเทศไทยพบทางภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ภาคกลาง ภาคตะวันออกเฉียงใต้และภาคใต้

การขยายพันธุ์

ขยายพันธุ์ด้วยวิธีการใช้เมล็ด และวิธีการปักชำ

ประโยชน์

ใบ แก้วริดสีดวงทวาร แก้วกระษัย ขับนิ่วขับปัสสาวะ เป็นยาอายุวัฒนะ สมานภายนอกและภายใน แก้วไข้ ขับเหงื่อ เปลือกต้น แก้วริดสีดวงจมูก ริดสีดวงทวาร แก้วกระษัย แก้วริดสีดวงจมูกหรือตำมรม ริดสีดวงทวารหนัก